

בש"פ 4865/22 - פלוני נגד מדינת ישראל, כ"ו בתמוז התשפ"ב

בבית המשפט העליון

בש"פ 4865/22

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 14.7.2022 במ"ת 13646-07-22 שניתנה על-
ידי כבוד השופט א' נחלון

תאריך הישיבה:	כ"ו בתמוז התשפ"ב (25022)
שם העורר:	עו"ד מיכאל עירוני
שם המשיבה:	עו"ד טליה קצב

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 14.7.2022 (מ"ת 13646-07-22, השופט א' נחלון), שהורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ביום 7.7.2022 הוגש נגד העורר כתב אישום לבית המשפט המחוזי המייחס לו את העבירות הבאות: חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) ו-(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); פגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין; וכן החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186 לחוק העונשין. זאת, בשל כך שדקר, לפי הנטען, שני אחים שעמם הייתה לו היכרות מוקדמת (להלן ביחד: המתלוננים).

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. בבקשה נטען כי קמה

נגד העורר עילת מעצר של מסוכנות, הנגזרת מהחזקה הסטטוטורית המתקיימת בנסיבות העניין נוכח טיבן של העבירות המיוחסות לו. כמו כן, צוין כי מסוכנותו של העורר גוברת לנוכח העובדה שהעבירות המיוחסות לו בוצעו לכאורה בעת שמתנהל נגדו הליך פלילי נוסף בגין עבירות אלימות חמורות של תקיפת בת-זוג (ת"פ 8552-07-21).

4. בדיון שהתקיים ביום 14.7.2022 הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, תוך שמירת טענותיו בנוגע לראיות להליך העיקרי. כמו כן, העורר עתר לכך ששירות המבחן יערוך תסקיר בעניינו, ובמסגרתו יבחן את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר. בעיקרו של דבר, בית המשפט המחוזי קבע כי בהתחשב בעומס המוטל על שירות המבחן, ובשים לב לעוצמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן העורר נוכח אופי המעשים המיוחסים לו, אין מקום להורות על עריכת תסקיר. על כן, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

5. בערר שבפני נטען כי בית המשפט המחוזי לא ערך כל דיון אמיתי באפשרות להורות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר. בהקשר זה, העורר מדגיש כי גם כאשר מדובר בעבירות חמורות חלה חובה לבחון חלופות מעצר ומוסיף כי בנסיבות העניין ניתן לאיין את מסוכנותו באמצעות חלופת מעצר מתאימה. על כן, העורר טוען כי יש מקום להורות, למצער, על עריכת תסקיר מעצר בעניינו.

6. הדיון בערר התקיים בפני ביום 25.7.2022. בא-כוחו של העורר חזר והדגיש את החובה לברר את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר. עוד הוסיף בא-כוח העורר כי לשיטתו מסוכנותו של העורר, אף אם היא קיימת, מכוונת כלפי המתלוננים גרידא, כך שניתן לאיינה באמצעות השמתו במעצר בית במקום מרוחק בפיקוח של בני משפחה. עוד צוין כי משפחתו של העורר היא נורמטיבית. מנגד, באת-כוח המדינה טענה כי דין הערר להידחות, בשים לב למסוכנות הברורה שעולה מהמעשים שמיוחסים לעורר, ובהתחשב בכך שהכנת תסקיר אינה מהווה זכות קנויה של העורר, אלא נגזרת מנסיבות המקרה (תוך התחשבות באופי המוגבל של המשאבים העומדים לצורך כך).

7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבורה כי דין הערר להידחות. אכן, בכל מקרה שומה על בית המשפט לבחון שמא יש חלופה למעצר מאחורי סורג ובריח, אך בית המשפט בהחלט יכול להורות על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים ללא קבלת תסקיר שירות מבחן (ראו והשוו: בש"פ 4214/21 אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (21.6.2021); בש"פ 1087/22 אבוקסיס נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.2.2022)). במקרה דנן, אין לומר שבית המשפט המחוזי לא בחן כראוי את טענותיו של העורר באשר לאפשרות להורות על שחרורו לחלופת מעצר. ההחלטה בעניינו של העורר ניתנה בשים לב למכלול הנסיבות, ובפרט בהתחשב במסוכנות העולה מכתב האישום, ולא מצאתי כי קמה עילה להתערבות בה, לפחות לעת הזו.

8. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז התשפ"ב (28.7.2022).

ש ו פ ט ת